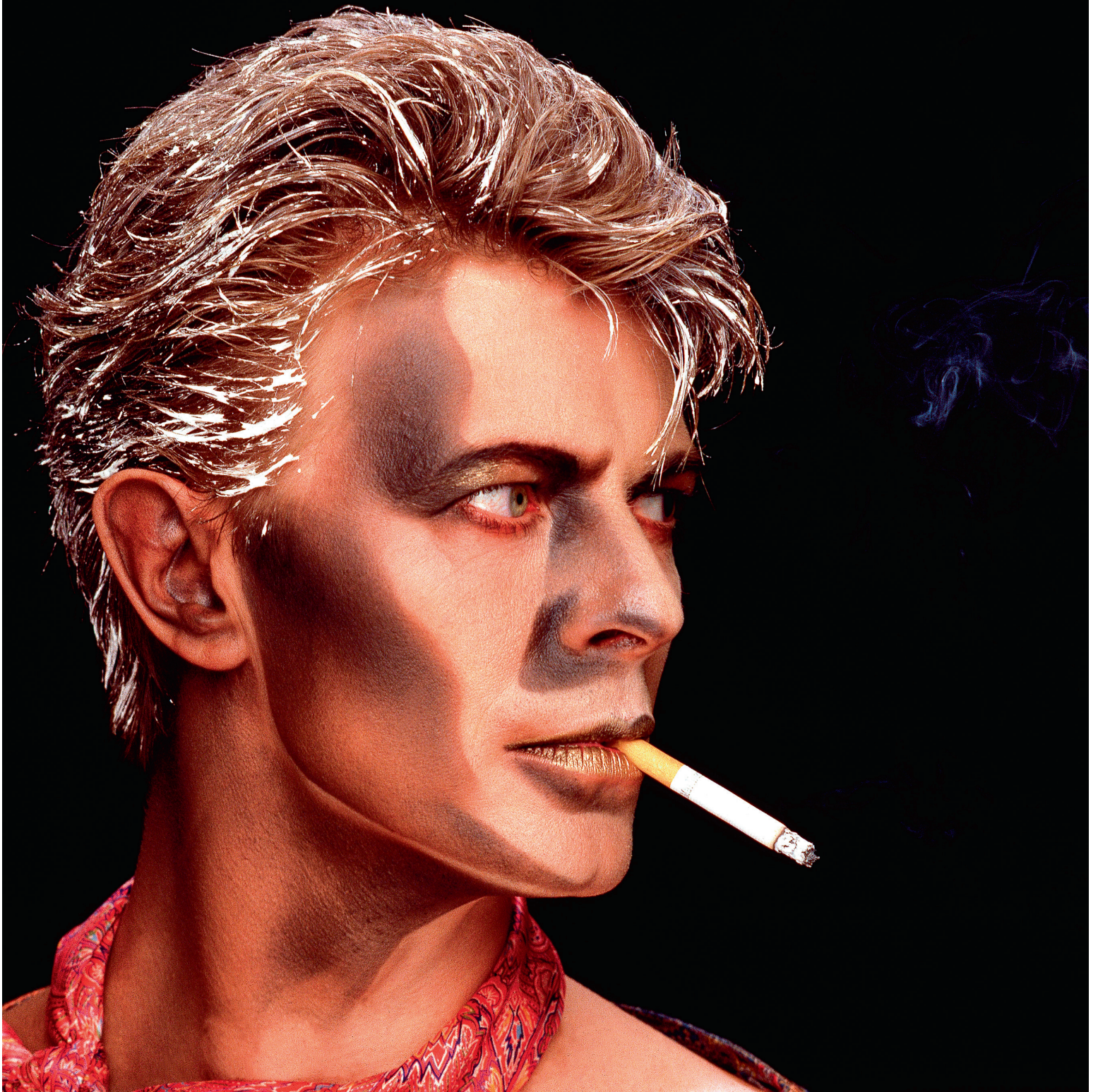

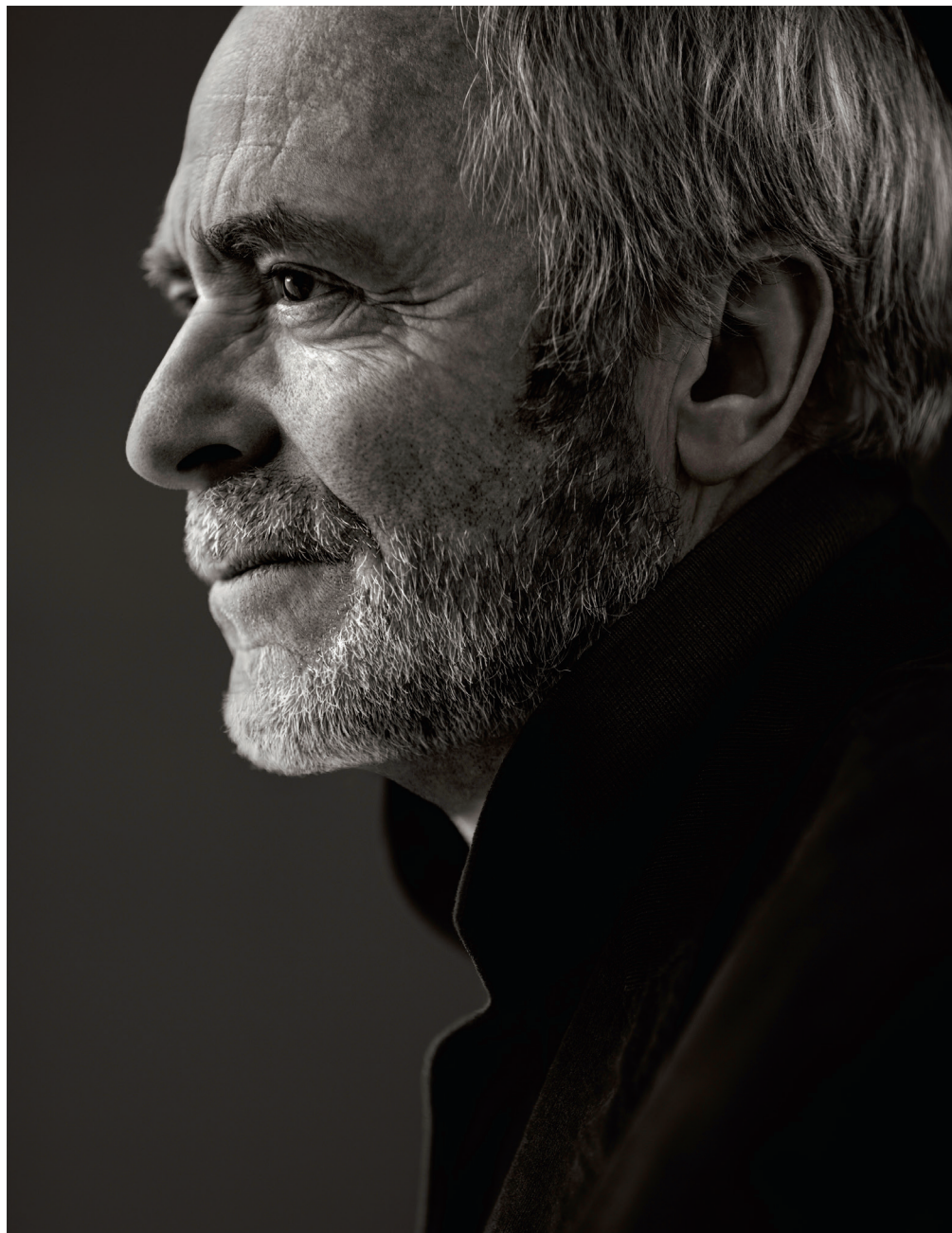
Ο θρυλικός Ντέβιντ
Μπάουι με τη ματιά του
καλού του φίλου

THE ARTIST

ΓΚΡΕΓΚ ΓΚΟΡΜΑΝ

Ο **ΜΑΓΟΣ** ΤΩΝ
ΠΟΡΤΡΕΤΩΝ

Φωτογραφίζοντας celebrities ο Γκρεγκ Γκόρμαν έγινε και ο ίδιος star καταφέρνοντας κάτι φαινομενικά αδύνατο: να κάνει τα είδωλά του ανθρώπινα χωρίς να προδίδει τον μύθο τους. Η έκθεσή του «The Outsiders: Best of and beyond» στην γκαλερί Immagis του Μονάχου θα διαρκέσει από τις 14 Μαρτίου μέχρι τις 11 Μαΐου.

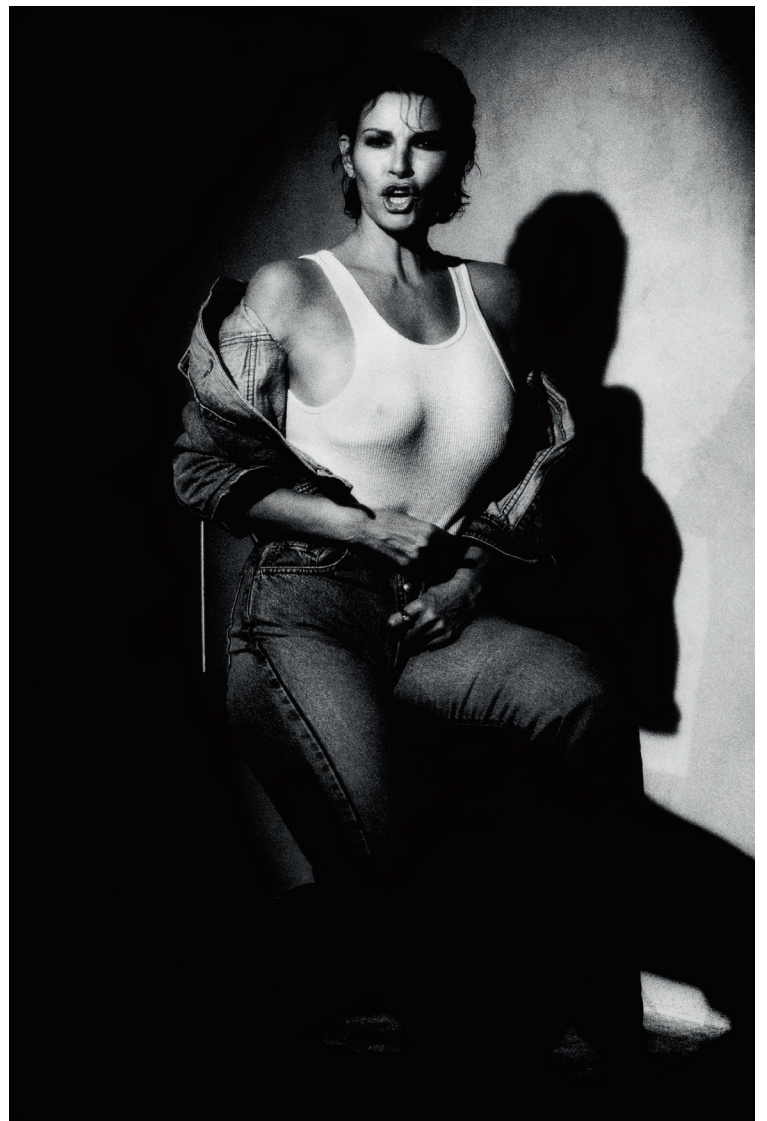
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ **ΘΑΝΑΣΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟ**

THE ARTIST

Χαλαρός κι ευτυχισμένος.
Αρνολντ Σβαρτσενέγκερ
στο Λος Αντζελες,
το 1986

Ακαταμάχητα σέξι η
Ράκελ Γουέλς για τον
φακό του Γκόρμαν (1991)

Κάτι απέσπασε την προσοχή του Κέβιν Κόστνερ
σε μια πισίνα του Λος Αντζελες (1988)

«Κανένας **CELEBRITY** δεν
είναι πιο σημαντικός από τον
ΥΔΡΑΥΛΙΚΟ που θα σου
επισκευάσει την τουαλέτα»

Απολύτως υπέροχη,
θηλυκή και φινετσάτα
σέξι η Σάρον Στόουν στο
Μαλιμπού, το 2005

Αποθέωση της
μεσογειακής ομορφιάς
στο πορτρέτο της Σοφίας
Λόρεν (1994)

THE ARTIST

“**T**

«Για μένα η φωτογραφία δεν πρέπει να απατάει σε όλες τις ερωτήσεις, αλλά να αφίνει και κάτι στη φαντασία», λέει ο Γκρεγκ Γκόρμαν, ο φωτογράφος των διασημοτήτων. Στο portfolio του 70χρονου Αμερικανού συμπεριλαμβάνονται προσωπικότητες που έχουν κάνει ολόκληρο τον πλανήτη να ταξιδεύει νοερά, είτε μέσω της μουσικής τους είτε μέσω των ταινιών τους. Ντέιβιντ Μπάουι (επί 15 χρόνια φίλος του), Μάικλ Τζόρνταν, Αντι Γουόρχολ, Ρόμπερτ Ντε Νίρο, Λεονάρντο Ντι Κάπριο, Σοφία Λόρεν, Αρνολντ Σβαρτσενέγκερ, Γκρέις Τζόουνς, Τζέρι Χολ, Μπράιαν Φέρι, Σάρον Στόουν, Ιγκι Ποπ, Ράκελ Γουέλς, Μάικλ Τζάκσον είναι μερικές μόνο από τις διασημότητες που στάθηκαν μπροστά στον φακό του «πορτραίτιστα του Χόλιγουντ», που ξεκίνησε με το όνειρο να γίνει φωτορεπόρτερ. Μέχρι τη στιγμή που έτυχε να φωτογραφίσει τον Τζίμι Χέντριξ κατά τη διάρκεια συναυλίας και όλα ανατράπηκαν. Μέσα σε λίγα χρόνια τα πορτρέτα του βρέθηκαν στις σελίδες του «Life», της «Vogue», του «Vanity Fair», του «Interview» και του «Rolling Stone». Ο Γκόρμαν είναι επίσης γνωστός για τα εξαιρετικά γυμνά του, μέρος των οποίων θα παρουσιαστεί στην έκθεση «The Outsiders: Best of and beyond» στην γκαλερί Immagis στο Μόναχο (14 Μαρτίου έως 11 Μαΐου).

GALA: Ποια ήταν η εσωτερική ανάγκη που σας ώθησε στο πρώτο πορτρέτο;

ΓΚΡΕΓΚ ΓΚΟΡΜΑΝ: Μου συνέβη παρακολουθώντας συναυλία του Τζίμι Χέντριξ, το φθινόπωρο του 1968, στο Κάνσας Σίτι. Αυτό αποτέλεσε την ώθηση για να πάρω την κάμερα για πρώτη φορά. Αφού είδα τα αδύναμα -σε σχέση με αυτά που είχα αργότερα- αποτελέσματα που προέκυψαν από τη διαδικασία της εκτύπωσης, γοητεύτηκα ακόμη περισσότερο από τη μαγεία που κρύβεται πίσω από όλα αυτά. Η πορεία μου είχε ήδη ξεκινήσει με μαθήματα φωτορεπορτάζ στο Κάνσας και τροφοδοτήθηκε από δεκάδες συναυλίες που παρακολούθησα αργότερα στην Καλιφόρνια και με έκαναν να συνειδητοποιήσω ότι η φωτογραφία ήταν το κάλεσμα της μοίρας για μένα. Φωτογραφίζοντας ανθρώπους, ένιωσα ότι υπήρχε ένα είδος αμφίδρομης επικοινωνίας με το «αντικείμενο»

πίσω από τον φακό μου, κάτι που δεν συνέβαινε με άλλα είδη φωτογραφίας. Η μουσική ήταν απλώς ο καταλύτης.

G.: Φωτογραφήσατε όλες τις διασημότητες των τελευταίων δεκαετιών. Υπάρχει κάποια φράση που δεν θα ξεχάσετε ποτέ;

Γ.Γ.: Στο ξεκίνημα φωτογράφιζα τον Τζεφ Κουνς, ο οποίος μου ζήτησε να τον απαθανάτισω ως μια «υψηλού προφίλ διασημότητα που ζει μονίμως στα άκρα». Το βρήκα αρκετά διασκεδαστικό ως φράση.

G.: Ποιος ήταν ο πιο εύκολος να φωτογραφηθεί και ποιος ο πιο δύσκολος;

Γ.Γ.: Η συνέντευξη σας παραείναι «kiss and tell»... Η ενασχόληση με τους διάσημους δεν είναι το βασικό μου ενδιαφέρον τόσο όσο η ίδια μου η τέχνη. Αυτό που μετράει για μένα είναι να δοκιμάζω τα αντικείμενά μου μέχρι να συλλάβω την ουσία τους. Αυτό με ικανοποιεί! Το να σπάω τους αρχικούς τους φραγμούς και να προσπαθώ να μπω στο μυαλό τους και στο ποιοι είναι πέρα από το alter ego που δείχνουν στις κάμερες. Αυτό απολαμβάνω.

G.: Ποια ήταν η πρώτη σας σκέψη όταν πληροφορηθήκατε τον θάνατο του Μάικλ Τζάκσον, με τον οποίο σας συνδέει και φιλία;

Γ.Γ.: Ήμουν βαθιά λυπημένος όταν έμαθα για τον θάνατό του, καθώς ήταν ένας τεράστιος καλλιτέχνης, φίλος και φανταστικός συνεργάτης.

G.: Τι έκανε τις φωτογραφίες σας να ξεχωρίσουν;

Γ.Γ.: Στην αρχή χρησιμοποιούσα ενισχυμένο φως αλλά γρήγορα κατάλαβα ότι μια δυνατή εικόνα δεν τη φτιάχνουν όσα λέγονται στο φως, αλλά όσα δεν επιλέγονται να ειπωθούν στη σκιά.

G.: Ποια φωτογραφία σας θεωρείτε σταθμό στην καριέρα σας και γιατί;

Γ.Γ.: Την αφίσα που έκανα για την ταινία «Τούτσι», με τον Ντάστιν Χόφμαν να περπατά μπροστά στην αμερικανική σημαία. Με όρους καριέρας, όμως, ίσως το πορτρέτο του Αντι Γουόρχολ να είναι η πιο εμβληματική φωτογραφία μου. Ο λόγος είναι απλός και αποτελείται από δυο λέξεις: Αντι Γουόρχολ.

G.: Υπήρξε κάποια στιγμή στη ζωή σας που αισθανθήκατε χαμένος; Και, αν ναι, ποιος σας βοήθησε να βγείτε από αυτή την κατάσταση;

Γ.Γ.: Όταν είσαι καλλιτέχνης, θα υπάρξουν πολλές τέτοιες φάσεις. Είναι μέρος της δημι-

ουργικής διαδικασίας και αν δεν είχαμε τέτοιες περιόδους, θα μας έλειπαν οι άλλες, αυτές της ανάπτυξης. Ο πρώτος που θα απλώσει το χέρι του σε σένα είναι ο ίδιος σου ο εαυτός. Είναι κάτι που πρέπει να μάθεις να το κάνεις αντί να αισθάνεσαι λυπημένος.

G.: Ποια είναι η προσωπική σας φιλοσοφία;

Γ.Γ.: Κάτι που υπενθυμίζω στον εαυτό μου ως φωτογράφου διάσημων είναι ότι κανένας celebrity δεν είναι πιο σημαντικός από τον υδραυλικό που θα σου επισκευάσει την τουαλέτα. Είναι ένα επάγγελμα σαν όλα τα άλλα.

G.: Πώς καταφέρατε να επαναπροσδιορίσετε την αισθητική στη φωτογράφιση πορτρέτων, όπως πολλοί ισχυρίζονται ότι έχετε κάνει;

Γ.Γ.: Είναι όπως το βλέπει ο καθένας. Το να διατηρείς ένα στυλ στο πέρασμα των χρόνων βοηθάει. Θυμάμαι την πρώτη μου πράκτορα να μου λέει μετά τα πρώτα μου χρόνια στις business: «Γκρεγκ, ήρθε η ώρα να επινοήσεις πάλι τον εαυτό σου!». Αυτή ήταν και η στιγμή που της είπα αντί. Πέρασα το μεγαλύτερο μέρος της πετυχημένης καριέρας μου προσπαθώντας να καθορίσω μέσα από τον φωτισμό και το ύφος στις εικόνες μου το ποιος είναι ο Γκρεγκ Γκόρμαν και θα ήταν κατάρτα αν το άλλαζα τώρα.

G.: Πώς πετυχαίνετε να συνδυάζετε στην εικόνα την ανθρωπιά, την απλότητα και το μυστήριο;

Γ.Γ.: Ειλικρινά, βρίσκω πως το ύφος των πορτρέτων μου είναι αρκετά απλό και άμεσο. Κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ για να βγάλω προς τα έξω το βλέμμα του ατόμου με έναν χαλαρό, απαλλαγμένο από φραγμούς τρόπο, ο οποίος νιώθω ότι τους απογυμνώνει από τα περιττά φανερώνοντας την ανθρωπιά τους. Επομένως, γίνεται δυνατό αυτό που λέτε.

G.: Υπάρχει κάποιο μόντο που σας εκφράζει;

Γ.Γ.: Έχω έναν πάρα πολύ επιλεκτικό κύκλο φίλων και απολαμβάνω κάθε συνάντηση που φέρνει ο περίπατος που λέγεται ζωή. Ετσι, υποθέτω, κάτι που τηρώ στη ζωή μου είναι να προσεγγίζω τους πάντες και τα πάντα με πλήρως ανοιχτό μυαλό και να αποφεύγω να γίνω επικριτικός σε κάθε επίπεδο μέχρι να αποκτήσω κι εγώ την εμπειρία που έκανε τον συνάνθρωπό μου να συμπεριφερθεί με τον συγκεκριμένο τρόπο. Και, βέβαια, να παίρνω αποφάσεις σύμφωνα με την προσωπική μου εμπειρία και όχι με την εμπειρία των άλλων.

G.: Ποια η σχέση σας με την Ελλάδα;

Γ.Γ.: Φωτογράφησα πριν από πολλά-πολλά χρόνια για το «MAX» μερικά μοντέλα (σ.σ.: Ζέτα Λογοθέτη, Εύη Αδάμ, η Τίνα Ρούσου κ.ά.) και σχεδιαστές μόδας αλλά, Χριστέ μου, δεν θυμάμαι τα ονόματά τους! Θυμάμαι όμως που φωτογράφησα τον Νίκο Αποστολόπουλο, ο οποίος ήταν πολύ φιλικός και είχε πλάκα να δουλεύεις μαζί του. Επίσης, θυμάμαι ότι το φαγητό και τα τοπικά κρασιά ήταν καλά. Έκανε κρύο και είχε υγρασία, αλλά η Αθήνα παρέμενε γοητευτική και με θετική αύρα. Ανυπομονώ να την επισκεφτώ ξανά σύντομα ♦

«**Ο ΜΑΪΚΑ ΤΖΑΚΣΟΝ** ήταν **τεράστιος καλλιτέχνης, φίλος και φανταστικός ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ**»